

РЕШЕНИЕ

№ 11075

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на
прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **10583** по описа
за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания
/ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“,представявано от
председателя на УС на АПИ, чрез пълномощник юрк. Д. Д., срещу Решение
№4149/12.09.2024г. постановено по НАХД № 15732/2023г.,по описа на Софийски
районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, с което е отменен Електронен фиш
/ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“
/АПИ/, с който на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено
административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за
нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на основание
чл.187а, ал.2, т.3, вр. с чл.179, ал.3б от с.з.

Твърди се неправилно приложение на закона обосноваващо отмяната на оспорваният
акт и потвърждаване на ЕФ. В частност - размерът на дължимата пътна такса ,
характеристиките на конкретния пътен участък, не са сред задължителните атрибути
на ЕФ, които са посочени в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, поради което не е
необходимо да бъдат посочвани и в ЕФ. Успоредно с това нормата на чл. 189ж, следва
да се тълкува систематично, като се имат предвид и останалите текстове на ЗДвП, в

които се съдържа регламентация на начина , по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията свързани с незаплащане на пътни такси. Сочи, че процесният ЕФ е издаден въз основа на разпоредбата на чл. 189ж от ЗДвП, която предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3, ал. 3а, ал. 3б и 3в от с.з., установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, в който от своя страна инплицитно се съдържа възможността за издаване на ЕФ. Въз основа на подробно изложените в жалбата съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът - „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, редовно призован, не се представлява. В представен отговор с вх. №319650/10.10.2024г. се изразяват подробни съображения за неоснователност на касационната жалба,resp. за оставяне в сила на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 07.06.2021г. в 13:03ч. е установено нарушение, с ППС-товарен автомобил „М. ТГС“ с регистрационен номер СВ 2665 СА, с технически допустима максимална маса 42 000 кг., брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6Д, без ремарке, на територията на Столичнаобщина, за движение по път А-6 км. 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС изцяло не е била заплаена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Във връзка с горното на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД е издаден и процесния електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ за налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

От правна страна съдът е приел, че Електронният фиш е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в разпоредбата на чл.189ж, ал. 1 ЗДвП, в релевантната ѝ в процесния случай редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Видно от нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. СРС е приел, че е налице неяснота на административното обвинение, тъй като липсва конкретно и ясно отразяване на всички елементи от състава на нарушението и на обстоятелствата, относими към извършването му.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Спорът по делото се свежда до това, правилно ли е приложен материалният закон от страна на административнонаказващия орган.

Според разпоредбата на чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Видно от нормата на чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗДвП е уреден въпросът относно санкцията, която се налага на за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Настоящия касационен състав споделя мотивите на решаващия състав на СРС, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., т.е. към момента на съставяне на ел.фиш не е налице нормативна възможност за подобен сакнционен подход.

В продължение на горното, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП,

актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. Следвало е за процесното нарушение на дружеството да бъде съставен АУАН, последван от издаване на НП.

На следващо място следва да се отбележи, че възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

За пълнота следва да се посочи, че с Решение на съда от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

Конкретното приложение на санкционната разпоредба на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "Имуществена санкция" „глоба“ в абсолютен размер от 2500 лева, противоречи на съдържанието се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на ЕП и Съвета, тъй като не са изложени съображения позволяващи за се прецени изобщо извършен ли е диференциран подход, който да бъде подложен на съдебен анализ за пропорционалност.Т.е. да бъдат отчетени характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и др.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС и при липса на данни по преписката в изложеният смисъл, се налага изводът, че така постановеният електронен фиш е в противоречие с принципа за съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г.

Ето защо настоящия касационен състав приема, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4149/12.09.2024г. постановено по НАХД № 15732/2023г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав. Решението е окончателно.

Председател:

Членове: